

La sanitat pública perd afiliats

L'augment de les taxes mensuals no ha impedit que les asseguradores privades multipliquen el nombre d'afiliats. La forta demanda ha generat una dura competència, agreujada per l'amenaça d'empreses estrangeres.

E. Roig

La situació actual de la sanitat pública i la seua falta de cobertura a tota la població està provocant que molts ciutadans contracten amb empreses privades l'atenció mèdica. En menys de dos anys, les asseguradores més importants de l'estat espanyol han vist com es desbordaven les previsions d'ingressos. La varietat de l'oferta en la medicina privada i la sofisticació exerceixen un gran poder d'atracció per als afiliats a la Seguretat Social. Pel que es veu, l'augment de les taxes mensuals, un 8%, no ha constituït cap obstacle.

L'usuari s'estima més pagar una quantitat més alta a haver d'aguantar els continus retards de la sanitat pública.

Les quatre grans empreses asseguradores que operen a l'estat espanyol, Asistencia Sanitaria Interprovincial (Asisa), Asistencia Sanitaria Colegial, Igualatorio Médico Quirúrgico (implantat sobretot al País Basc) i les companyies Adeslas i Previaa han doblat en els darrers anys el nombre d'assegurats. El cost general de l'assegurança de cadascuna s'acosta a les 60.000 pessetes anuals, quantitat que l'usuari paga directament de la seua butxaca a canvi d'una assistència primària.

Com a mostra d'aquest augment progressiu d'afiliats a les empreses asseguradores privades tenim les dades facilitades per tres asseguradores a València. En un any, Previaa ha passat de tenir 8.000 assegurats per famílies en aquesta ciutat a 10.000. A Muface, mútua de funcionaris, el nombre d'assegurats s'ha incrementat en més de 15.000. Asisa, una de les grans empreses, ha passat de 49.876 l'any 1987 a més de 55.000 el 1988. Finalment, a València ciutat el nombre d'assegurats a Sanitas supera actualment els 40.000.

Segons el director comercial d'aquesta última empresa, el senyor Díez, durant aquest any s'han multiplicat les sol·licituds. «La demanda —diu— cada vegada és més gran, la majoria de la gent que ve arriba escamnada del tracte que ha rebut en la Seguretat Social. Quasi tots tenen un parent o un amic que ha tingut problemes amb l'assegurança pública.»

A més de les empreses esmentades, actualment hi ha unes 200 societats d'assegurances més a tot l'estat espanyol. Un nombre molt elevat si el comparem amb les que hi ha a altres països europeus. Segurament per aquest mo-

VICENTE JIMÉNEZ

Segons el director general de Sanitas, molta gent té problemes amb l'assegurança pública.

RAFA GIL

Dues de les grans asseguradores de l'estat espanyol.

tiu, la Direcció General d'Assegurances s'ha declarat a favor d'una política de restricció i de control pel que fa a aquest problema. S'espera, consegüentment, una forta neteja en el sector i, com a primera mesura, el capital social que hauran de tenir aquestes companyies abans de 1992 ha pujat a 1.500 milions de pessetes.

Competència estrangera

Zurich, Winterthur, Alico i Bupa són alguns dels noms de les multinacionals estrangeres que treballen ja a Espanya. La seua presència, a hores d'ara, passa desapercebuda per al ciutadà corrent, però, això no obstant, ja han començat a controlar empreses espanyoles del mateix sector.

Així passa amb la mútua britànica Bupa, la qual controla l'empresa Asisa (Asistencia Sanitaria Interprovincial), la primera asseguradora de l'estat espanyol per volum de primes, amb 970.000 assegurats.

Aquestes empreses europees ofereixen una fórmula molt convincent que barreja l'assegurança de malaltia (indemnització pels dies faeners perduts) amb la lliure elecció d'assistència en tot el món. Així, u pot ser operat d'amígdal·les a París, de sinusitis a Huston i de ronyó a Londres.

La competència i la demanda creixent han generat una gamma de modalitats asseguradores cada vegada més diversa.

El «sistema tancat», o pagament per acte mèdic, és la modalitat asseguradora que més es practica actualment a l'estat espanyol. Aquesta oferta de serveis va dirigida a la part de la població que busca una assistència mèdica en els primers esglaons, és a dir, ambulatoria. No obstant això, les companyies comencen a incloure en les seues pòlisses,

Principals empreses asseguradores privades

	Empresa	Núm. d'assegurats	Taxes mensuals	
			Any 88	Any 89
País Valencià	Asisa	102.915	2.353 pts.	2.541 pts.
	Sanitas	70.000	2.400 pts.	2.592 pts.
Catalunya	Asisa	60.738	—	—
	Sanitas	80.600	—	—
Balears	Asisa	37.738	—	—
	Sanitas	35.000	—	—

Dades oficials del 31 de desembre de 1988

i cada vegada més, les intervencions quirúrgiques. En aquesta modalitat, el sistema, que és molt senzill, consisteix a pagar una quota anual a canvi d'una assistència sanitària als centres de l'asseguradora o a d'altres de concertats. Algunes firmes, imitant el model europeu, van fent més flexibles les seues pòlisses per oferir a l'usuari la lliure elecció del metge, tant si és de la seua plantilla com si no. Aquest sistema és a banda de l'oferta de protecció amb reemborsament, que val unes 100.000 pessetes a l'any.

La modalitat mèdica de moda i, de fet, la que va introduint-se molt ràpidament arreu de l'estat espanyol, sobretot a Catalunya, és la que s'anomena oferta d'indemnització: l'assegurat paga primer de la seua butxaca el que costa l'atenció mèdica i, després, l'asseguradora reemborsa totes o part de les despeses, segons les condicions amb què s'haja fet el contracte.

Com que el cost dels serveis que es contracten apuja a mesura que l'oferta es diversifica, cal informar-se detalladament sobre la solvència de les empreses i dels seus recursos mèdics i hospitalaris abans de firmar-hi el contracte. S'ha donat el cas d'usuaris que havien contractat una assegurança tancada

vàlida, teòricament, a tot l'estat, que després només servia dins de l'àmbit autonòmic.

Més diners

A partir del mes de gener d'enguany la Seguretat Social ha augmentat la factura que cobra de la nòmina de centenars de milers de treballadors. Es tracta, segons les declaracions del govern, de redistribuir i de cotitzar més per jubilar-se millor. Això no obstant, aquesta pujada en les bases de cotització només afecta un 5% dels 11 milions d'assalariats de l'estat, els que més cobren.

D'aquesta manera, no tots els sous contribuïran igual al sosteniment de l'assistència sanitària i de les pensions públiques. El percentatge descomptat és el mateix per a tots, el 4,8% del salari, però no se'ls aplica a tots respecte de la retribució total.

Actualment, la població protegida per la Seguretat Social al País Valencià és de 3.736.792, dels quals 478.195 són pensionistes. A les Illes, segons dades oficials de desembre del 87, amb una població de dret de 672.288, la protegida per la S.S. és de 662.432, és a dir, el 98,53%. I, per acabar, a Catalunya, la població protegida per la S.S. és d'un 95%. □